

RESSÒ DE LA PARAULA

El bé i la unitat

De múltiples maneres, la majoria dels éssers humans fem l'experiència d'«inclinació al mal». Quan parlem d'això utilitzem termes com «temptació» o «seducció». Aquesta experiència té lloc en el profund de cada persona, en el que anomenem «consciència». La consciència adverteix i afirma que el mal existeix, però no verifica que el mal tingui l'última paraula.

Per a explicar el paper de la consciència, fem servir una metàfora: quan el poder del mal exerceix violència sobre el bé, pot arribar a produir un so, una música eixordadora que faci cada vegada més difícil el silenci necessari per a escoltar la consciència. Així i tot, és possible una sortida. Se sap que el terrabastall d'un acte exterior, d'un so estrident és capaç de fer callar tot «soroll intern» i despertar-la, retornant-la a l'escolta del Bé.

Encara que sovint romangui arraconat, el bé és el més profund, el nucli de la persona humana. Com apuntàvem anteriorment, en la majoria de les ocasions, es fa necessari accedir al «santuari interior» de la consciència per a activar les energies que custodia. Les vies d'accés són dispars, però sobretot importa dir que són possibles. Levinas dona importància a aquest despertar de la consciència, perquè, si per diversos motius, aquestes vies romanessin bloquejades per molt de temps, la persona estaria contribuint activament o passivament a la persistència del mal.

Si la consciència és l'àmbit on té lloc el discerniment, a vegades el mal se serveix d'argücies per a utilitzar el discerniment, l'elecció, en profit propi.

Això resultarà familiar a les persones acostumades a la introspecció i el discerniment d'esperits, així com als psicòlegs, psiquiatres i psicoterapeutes. Levinas ens ajuda en la tasca de desemmascarar aquestes argücies identificant el mal amb l'egoisme del jo ansiós. Egoisme que esdevé en la paradoxa de l'home lliure i autònom, com recollíem en la presentació del pensament de Tomàs d'Aquino. L'egoisme té lloc:

- Quan l'home, convertit per si mateix en mesura de totes les coses, ignora o menysprea la fal·libilitat que li és connatural.
- Quan cerca el sentit de tot en si mateix, però és incapaç d'alliberar-se de la tendència «autodestructora», de «l'instint de mort».

Ens és familiar reconèixer aquests mecanismes: basta recordar les vegades en què creiem actuar sota «bones raons» i som capaços de justificar els nostres objectius, per nocius que siguin. Quant so-

friment s'ha infringit justificant-ho sota manera de pretendre un bé! «Ho vaig fer pel teu bé», i no obstant això... així ha succeït en la història de divisió dels cristians.

Gairebé tot el que les persones fem repercuteix en el nostre entorn i suposa un augment o una disminució del bé al nostre voltant. No és possible evitar aquesta responsabilitat; sí que és possible manipular els fins i els mitjans, confondre'ls guiats únicament per l'egoisme. Així s'obre camí el mal, i així els homes es deixen seduir per aquest instint que opera com a «raó sobirana». Només la humil resistència d'uns pocs, capaç

de mostrar les conseqüències i atrocitats de tal comportament, afronta la perversa dinàmica de la «confusió per al mal», que l'ambició i l'egoisme alimenten retroactivament, fins i tot a les Esglésies.

Un dels signes de la bondat és la unitat dels cristians en la diversitat. La Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians del 18 al 25 de gener ens ajudarà a afirmar que els cristians no som estranys sinó germans. Despertem la consciència. L'ecumenisme i l'oració són portadors de reconciliació i esdeveniment de bondat. Ho creus això?

† **Xabier Gómez García**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Pots escoltar la carta dominical llegida pel bisbe Xabier a la secció *Podcast del Bisbe* del nostre web en aquest enllaç QR.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Us estimo, Jesús!

Una senyora d'edat avançada redactà un escrit amb la intenció que la seva nombrosa família el conegués en el moment del seu traspàs. Passà el temps i, arribada l'hora de la seva mort, els fills i nets accediren a aquest testament espiritual de la mare i àvia. Començava amb una acció de gràcies per la vida: «El do de la vida mai l'agraïrem prou, l'hem d'omplir cada dia d'alegria, d'esperança, d'amor, de tendresa. Hem de tenir un clar sentit de la nostra vida. Dos punts fonamentals són l'amor i l'esperança. L'amor, si no dona esperança, és que no és amor.

Jesús ha vingut. És que tu, Jesús, vens cada dia, cada nit, cada moment,

tu sempre vens. En sabem prou d'acollir-te? Sabem distingir, apreciar i activar la teva trucada? Que tota la meua vida sigui una contínua acció de gràcies a Déu per haver-me creat, redimit, estimat i perdonat sempre. Us estimo, Senyor. Us estimo, Jesús».

Després d'un llarg pelegrinatge per la terra, aquesta àvia manifesta l'agraïment pel do de la vida i ho fa amb una professió de fe en el Déu que «l'ha creada, redimida, estimada i perdonada sempre». Aquest agraïment és també, alho-

ra, compromís que porta a «omplir cada dia d'alegria, d'esperança, d'amor, de tendresa». Fer de la vida un reconeixement de la pròpia limitació i petitesa i, alhora, de la grandesa de Déu i proclamació d'una confiança joiosa i amorosa en el Pare. Acceptació de la vida com a benedicció. Recordar les benediccions divines i respondre amb les benediccions de lloança i d'acció de gràcies. «Contempleu ara el que ha fet amb vosaltres i proclameu amb totes les forces el vostre agraïment» (Tb 13,7).

Darrera d'aquestes paraules, l'acolliment de la irrupció de Déu en la pròpia vida, moltes estones de recolliment i de silenci, d'adoració i de lloança íntima, de resposta a Déu que ens convida a apropar-nos a Ell en la pregària, hi ha també, una vida de testimoni de l'amor en el cada dia discret i rutinari, de l'amor als de casa i als qui s'hi apropen confiadament, de l'amor als de prop i als qui són lluny, de l'amor als qui estimo, als qui estimen els qui jo estimo, i als que demanen ser estimats..., i una confiada esperança que fa descansar en Ell. «Us estimo Senyor. Us estimo, Jesús».

Enric Puig Jofra, SJ

ECO DE LA PALABRA

El bien y la unidad

De múltiples maneras, la mayoría de los seres humanos hacemos la experiencia de «inclinación al mal». Cuando hablamos de ello utilizamos términos como «tentación» o «seducción». Esta experiencia tiene lugar en lo profundo de cada persona, en lo que denominamos «conciencia». La conciencia advierte y afirma que el mal existe, pero no verifica que el mal tenga la última palabra.

Para explicar el papel de la conciencia, utilizamos una metáfora: cuando el poder del mal ejerce violencia sobre el bien, puede llegar a producir un sonido, una música ensordecedora que haga cada vez más difícil el silencio necesario para escuchar la conciencia. Aun así, es posible una salida. Se sabe que el estruendo de un acto exterior, de un sonido estridente es capaz de acallar todo «ruido interno» y despertarla, devolviéndola a la escucha del Bien.

Aunque a menudo permanezca arrinconado, el bien es lo más profundo, el núcleo de la persona humana. Como apuntábamos anteriormente, en la mayoría de las ocasiones, se hace necesario acceder al «santuario interior» de la conciencia para activar las energías que custodia. Las vías de acceso son dispares, pero sobre todo importa decir que son posibles. Levinas da importancia a este despertar de la conciencia, porque, si por diversos motivos, estas vías permaneciesen bloqueadas por mucho tiempo, la persona estaría contribuyendo activa o pasivamente a la persistencia del mal.

Si la conciencia es el ámbito donde tiene lugar el discernimiento, en ocasiones el mal se sirve de argucias para utilizar el discernimiento, la elección, en provecho propio. Esto resultará familiar a las personas acostumbradas a la introspección y el discernimiento de espíritus, así como a los psicólogos, psiquiatras y psicoterapeutas. Levinas nos ayuda en la tarea de desenmascarar esas argucias identificando el mal con el egoísmo del yo ansioso. Egoísmo que acontece en la paradoja del hombre libre y autónomo, como recogíamos en la presentación del pensamiento de Tomás de Aquino. El egoísmo tiene lugar:

- Quando el hombre, convertido por sí mismo en medida de todas las cosas, ignora o desprecia la falibilidad que le es connatural.
- Quando busca el sentido de todo en sí mismo, pero es incapaz de liberarse de la tendencia «autodestructora», del «instinto de muerte».

Nos es familiar reconocer estos mecanismos: basta recordar las veces en que creemos actuar bajo buenas razones» y somos capaces de justificar nuestros objetivos, por nocivos que sean. ¡Cuánto sufrimiento se ha infringido justificándolo bajo forma de pretender un bien! «Lo hice por tu bien», y sin embargo... así ha sucedido en la historia de división de los cristianos.

Casi todo lo que las personas hacemos repercute en nuestro entorno y supone aumento o disminución del bien a nuestro alrededor. No es posible evitar esa responsabilidad; si es posible manipular los fines y los medios, confundirlos guiados únicamente por el egoísmo. Así se abre camino el mal, y así los hombres se dejan seducir por ese instinto que opera como «razón soberana». Sólo la humilde resistencia de unos pocos, capaz de mostrar las consecuencias y atrocidades de tal comportamiento, hace frente a la perversa dinámica de la «confusión para el mal», que la ambición y el egoísmo alimentan retroactivamente, incluso en las Iglesias.

Uno de los signos de la bondad es la unidad de los cristianos en la diversidad. La Semana de Oración por la Unidad de los Cristianos del 18 al 25 de enero nos ayudará a afirmar que los cristianos no somos extraños sino hermanos. Despertemos la conciencia. El ecumenismo y la oración son portadores de reconciliación y acontecimiento de bondad. ¿Crees esto?

† **Xabier Gómez García**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Gràcies per la vostra solidaritat amb els afectats per la DANA al País Valencià

El 24 de novembre passat, festivitat de Crist Rei, la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat va posar en marxa una campanya de captació de fons destinada als damnificats pels forts aiguats que van afectar, el 29 d'octubre, la Comunitat Valenciana i d'altres indrets de la Península. Aquesta campanya es va articular a través de col·lectes a les parròquies i iniciatives solidàries com concerts amb taquilla inversa.

Paral·lelament, Càritas diocesana de Sant Feliu de Llobregat va obrir una campanya d'emergència per donar suport a les poblacions afectades, unint esforços amb Càritas Espanyola per canalitzar els ajuts de forma efectiva.

Gràcies a la generositat de tantes persones, vàrem aconseguir recaptar conjuntament 106.701 euros, que es destinaren íntegrament a accions de suport i reconstrucció de les zones més afectades.

Com es distribuiran els fons?

—Bisbat de Sant Feliu de Llobregat: els donatius es vehicularan a través de la Conferència Episcopal Espanyola, que col·labora amb la diòcesi de València mitjançant la campanya «Reconstrueix la teva comunitat», enfocada en la recuperació de parròquies i comunitats.

—Càritas diocesana de Sant Feliu de Llobregat: els recursos es gestionen a través de Càritas Espanyola,

la, que ha desenvolupat un pla integral d'actuació per donar suport a més de 20.000 persones, incloent necessitats bàsiques, rehabilitació d'habitatges, suport emocional i protecció de col·lectius vulnerables.

Gràcies pel vostre compromís!

Des de la diòcesi i Càritas diocesana volem expressar el nostre profund agraïment a totes les persones que heu contribuït a aquesta campanya.

Gràcies a vosaltres, moltes famílies i comunitats afectades per aquesta emergència podran començar a recuperar la normalitat.

La zona Montserrat de l'ACO celebra els seus trenta anys

Els militants de l'Acció Catòlica Obrera (ACO) de la zona Montserrat van aprofitar la tradicional trobada d'Advent del tercer diumenge per pujar fins a l'abadia de Montserrat a celebrar els seus 30 anys d'existència com ja havien fet en el desè i el vintè aniversari. La primera cele-

bració del trentè aniversari va tenir lloc el juliol de 2024 en la trobada de final de curs de Castellbisbal.

Uns 40 militants dels 7 grups de la zona es van trobar, el diumenge 15 de desembre, davant del monestir de Montserrat. Primer van esmorzar plegats i després van as-

sistir a la missa conventual. En acabar, acompanyats pel monjo P. Josep Enric Parellada, van compartir i explicitar el camí recorregut i van donar gràcies «als peus de la Moreneta, de la feina feta, de les persones que l'han fet possible, de l'opció de Jesús, de l'opció dels pobres i de la classe obrera».

Dinar de germanor i tarda lliure, alguns van anar al museu, d'altres a passejar, d'altres a fer un cafè per resguardar-se del fred, etc., per donar per acabada una gran jornada de joia i alegria.

I ja han quedat emplaçats pel responsable de zona, en Lluís Nicolau, a tornar a pujar al monestir pel quarantè aniversari:

«Serem més vells amb cabells més blancs, tenyits o calbs. Amb més bastons i cadires de rodes. Possiblement amb gent nova i més jove. Tornarem, sempre tornarem, perquè vosaltres els monjos sempre hi sou i perquè tal com diu el *Virolai*: Amb vostre nom comença nostra història i és Montserrat el nostre Sinaí.»

Relleu en la presidència de Càritas Catalunya

El dijous 2 de gener passat, al matí, es va produir el relleu en la presidència de Càritas Catalunya després que es va efectuar el procés electoral obert el juny de 2024 i que va cloure el 14 de desembre amb el nomenament de Salvador Busquets i Vila com a nou president de Càritas Catalunya, per part de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), escoltades prèviament les veus de les deu Càritas diocesanes amb seu a Catalunya.

Salvador Busquets pren el relleu de Francesc Roig Queralt, que ha estat president de Càritas Catalunya durant vuit anys (dos mandats de quatre anys), del 2016 fins al 2024. Salvador Busquets és el cinquè president de Càritas Catalunya. El van

precedir Mn. Mateu Freixes de Càritas diocesana de Lleida, Mn. Josep Maria Mauri de Càritas diocesana d'Urgell, Carme Borbonès i Francesc Roig, tots dos de Càritas diocesana de Tarragona.

Salvador Busquets entoma la presidència de Càritas Catalunya «amb molta il·lusió i entusiasme amb el propòsit d'enfortir encara més la coordinació i el suport a les Cà-

ritas diocesanes amb seu a Catalunya; potenciar la presència institucional i la incidència política sobre els temes socials que ens preocupen; treballar per la sostenibilitat econòmica i, sobretot, donar resposta urgent als problemes socials que pateix bona part de la ciutadania de Catalunya».

Missatge del Papa per a la 58a Jornada Mundial de la Pau

El missatge del Sant Pare Francesc per a la 58a Jornada Mundial de la Pau, d'aquest 1 de gener de 2025, es titula: «Perdoneu les nostres culpes, concediu-nos la vostra pau».

Pel seu interès, si cliques el Codi QR, podràs llegir tot el missatge:

Jornada de la Infància Missionera

«Comparteix el que tinc» és el lema de la Jornada de la Infància Missionera que celebrem aquest diumenge 19 de gener.

Què és la Infància Missionera?

Infància Missionera és una Obra del papa Francesc que promou l'ajuda recíproca entre els infants del món.

Mitjançant aquesta Obra, l'Església forma una xarxa de solidaritat missionera universal amb els infants com a principals protagonistes. Són els grans aliats dels missioners.

Aquesta jornada constitueix un dia molt important, en el qual els infants estan convidats a ajudar els altres nens, especialment els que no tenen el necessari per viure o no coneixen Déu.

Objectius

La Missió és lliurar el que jo visc i soc: la meva fe, la meva esperança, el meu amor.

Missió és sentir-me unit a tots els infants del món als quals les nostres missioneres i els nostres missioners estan ensenyant l'Evangeli, la vida de fe, l'alegria de ser fills de Déu.

Missió és sentir-me responsable a través de la meva pregària i del meu lliurament personal que Jesús sigui conegut i estimat per tots els homes.

Activitat

Es proposa que els alumnes pintin, retallin i enganxin la guardiola. El sentit final d'aquesta activitat és fer comprendre a l'infant que amb el seu esforç pot ajudar a uns altres. Per això podem adquirir el compromís de separar una part d'allò que ens donen o realitzar activitats solidàries amb l'objectiu d'omplir la guardiola.

Com a infants tenim 3 maneres de ser missioners:

1. Creure: Resant cada dia pels infants del món i els missioners que els cuiden.
2. Viure: Amb el seu treball, organitzant iniciatives missioneres o ajudant els que tenen al costat.
3. Compartir: Amb el que recullen en aquesta guardiola podran ajudar molts infants del món.

A la Delegació de Missions trobareu ajuda per a preparar amb il·lusió aquesta Jornada:

missions@bisbatsantfeliu.cat

tel. 936 324 530

Gna. Gràcia Navarro, delegada de Missions

AGENDA

Pregària ecumènica. Divendres 24 de gener, a les 19 h, a la Catedral de Sant Llorenç de Sant Feliu de Llobregat. El bisbe Xabier presideix la Pregària ecumènica en l'Octavari de Pregària per la Unitat dels Cristians.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

20. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [He 5,1-10 / Sl 109 / Mc 2,18-22]. Sant Fabià, papa (romà, 236-250) i mr.; sant Sebastià, tribú romà i mr. (303), patró de Palma de Mallorca.

21. ■ Dimarts [He 10,32-36 / Sl 33 / Jo 17,11b-19]. Sant Fructuós (o Fruitós), bisbe de Tarragona, i els seus diaques Auguri i Eulogi, mrs. (259); santa Agnès, vg. agustina, de Benigànim.

22. ■ Dimecres [He 7,1-3.15-17 / Sl 109 / Mc 3,1-6]. Sant Vicenç (Vicent), diaca de Saragossa i mr. a València, nat a Osca (s. IIIIV); sant Anastasi, monjo persa i mr.; sant Gaudenci, bisbe; beata Laura Vicuña, vg. salesiana; beat

Guillem Josep Chaminade, prev. marianista; sant Vicenç Pollotti, prev. (família Mínims i Trinitaris).

23. □ Dijous [He 7,25-8,6 / Sl 39 / Mc 3,7-12]. Sant Ildefons (†667), bisbe de Toledo, venerat a Zamora. Tortosa: ■ Sant Francesc Gil de Frederic i Sans, prev. dominicà i mr. a Tonquin (Indoxina, 1745), nat a Tortosa. Esposalles de la Mare de Déu; sant Agatàngel, mr.; sant Climent, bisbe i mr.; santa Emericiana, vg. i mr.

24. □ Divendres [He 8,6-13 / Sl 84 / Mc 3,13-19]. Sant Francesc de Sales (Savoia, 1567 - Lió, 1622), bisbe de Ginebra i dr. de l'Església, patró dels perio-

distes i els escriptors; Mare de Déu de la Pau (Ronda); sant Felicià, bisbe i mr.

25. □ Dissabte [Fets 22,3-16 (o bé: Fets 9,1-22) / Sl 116 / Mc 16,15-18]. Conversió de sant Pau, apòstol, camí de Damasc; sant Bretanió, bisbe; santa Elvira, vg. i mr.

26. ■ Diumenge vinent, III de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Ne 8,2-4a. 5-6.8-10 / Sl 18 / 1Co 12,12-30 / Lc 1,1-4;4,14-21]. Sant Timoteu, bisbe d'Efes, i sant Titus (o Tet), bisbe de Creta, deixebles i col·laboradors de Pau (s. I); santa Paula (o Pola), viuda, deixeblla de sant Jeroni; sants Robert, Alberic i Esteve, abats de Citeaux.

Diumenge II de durant l'any (C)

COMENTARI

«El Senyor t'estimarà i tindrà marit la teva terra»

Ens pot estranyar que el primer miracle de Jesús sigui precisament en unes bodes i justament perquè no falti el vi al final de la boda, *quan els convidats ja han begut molt*. El miracle que fa Jesús és convertir l'aigua en vi i no en un vi qualsevol (ja al final de la boda) sinó *en el vi millor*. Més enllà, però, del fet històric hi hem de veure un sentit profundament teològic. Així començà Jesús el seus miracles, així manifestà la seva glòria i els seus deixebles cregueren en ell. El primer miracle és en unes bodes: Jesús es presenta (seguint la simbologia de l'AT) com l'espòs que celebra el banquet de noces amb la humanitat i dona el vi millor, el do de l'Esperit Sant (i amb ell tots els dons, especialment els sagraments). Això explica entenem la gran quantitat de litres (uns 600); i la gran qualitat del vi nou, molt millor que el que havien begut abans. Jesús es presenta com el Messies, com el que inicia una nova aliança d'amor amb tots els homes. L'aigua que es converteix en vi és la que era destinada a les pràctiques de purificació usuals entre els jueus. Representa doncs, l'Antic Testament. Jesús substitueix totes les institucions que es troben en la primera Aliança. I fa realitat les paraules d'Isaïes: *No et podran dir més «L'Abandonada», no podran dir «La Desolada» a la teva terra; a tu et diran «Jo-me-l'estimo», i a la teva terra, «Té marit» perquè el Senyor t'estimarà i tindrà marit la teva terra*. Com a colofó trobem les paraules finals referides a l'amor de Déu pel seu poble i per tota la humanitat: *El qui t'haurà reconstruït et prendrà per esposa, com un jove esposa una donzella; el teu Déu estarà content de tenir-te com el nuvi està content de tenir la núvia*. Ara entenem millor l'evangeli. Jesucrist és la manifestació d'aquest amor esponsalici de Déu. I sant Pau ens parla de la riquesa dels dons de l'Esperit: *Tots aquests dons són do de l'únic Esperit*. Maria, símbol de l'Església, ens diu: *Feu tot el que ell us digui*. I la nostra resposta ha de ser la dels apòstols *creure en ell*, creure en el seu amor.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 62,1-5)

Per amor de Sió no vull callar, no vull reposar per Jerusalem fins que aparegui com un raig de llum el seu bé, i la seva salvació com una torxa encesa. Els altres pobles veuran el teu bé, tots els reis veuran la teva glòria i et donaran un nom nou que els llavis del Senyor designaran. Seràs una corona magnífica a les mans del Senyor, i una diadema reial a les mans del teu Déu. No et podran dir més «L'Abandonada», no podran dir «La Desolada» a la teva terra: a tu et diran «Jo-me-l'estimo», i a la teva terra, «Té marit», perquè el Senyor t'estimarà, i tindrà marit la teva terra. El qui t'haurà reconstruït et prendrà per esposa com un jove esposa una donzella; el teu Déu estarà content de tenir-te com el nuvi està content de tenir la núvia.

► Salm responsorial (95)

R. *Conteu a tots els pobles els prodigis del Senyor.*
Canteu al Senyor un càntic nou, / canteu al Senyor, arreu de la terra; / canteu al Senyor, beneïu el seu nom. R.
Anuncieu de dia en dia que ens ha salvat; / conteu a les nacions la seva glòria, / conteu a tots els pobles els seus prodigis. R.
Doneu al Senyor, famílies dels pobles, / doneu al Senyor honor i majestat, / tributeu al Senyor l'honor del seu nom. R.
Adoreu el Senyor, s'apareix la seva santedat. / Que tremoli davant d'ell tota la terra. / Digueu a tots els pobles: «El Senyor és rei!» / Sentència amb raó les causes dels pobles. R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,4-11)

Germans, els dons que rebem són dons diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis, però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu, que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Un, gràcies a l'Esperit, rep el do d'una paraula profunda; un altre, per obra del mateix Esperit, rep el do de desglossar les veritats; un altre, en virtut del mateix Esperit, rep el do de la fe; un altre, el do de donar la salut als malalts; en virtut de l'únic Esperit, un altre, el do de fer miracles; un altre el do de profecia; un altre, el de distingir si un esperit és fals o autèntic; un altre, el do de parlar llenguatges misteriosos; un altre, el do d'interpretar-los. Tots aquests dons són obra de l'únic Esperit, que els distribueix en particular a cadascú com li sembla bé.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 2,1-11)

En aquell temps, se celebrà un casament a Canà de Galilea. Hi havia la mare de Jesús. També Jesús i els seus deixebles hi foren convidats. Veient que s'acabava el vi, la mare de Jesús li diu: «No tenen vi.» Jesús li respon: «Mare, per què m'ho dius a mi? Encara no ha arribat la meua hora.» Llavors la seva mare diu als qui servien: «Feu tot el que ell us digui.» Hi havia allí sis piques de pedra destinades a les pràctiques de purificació usuals entre els jueus. Cada una d'elles tenia una cabuda de quatre a sis galledes. Els diu Jesús: «Ompliu d'aigua aquestes piques.» Ells les ompliren fins dalt. Llavors els digué: «Ara traieu-ne i porteu-ne al cap de servei.» Ells n'hi portaren. El cap de servei tastà aquella aigua, que s'havia tornat vi. Ell no sabia d'on era, però ho sabien molt bé els qui servien, perquè ells mateixos havien tret l'aigua. El cap de servei, doncs, crida el nuvi i li diu: «Tothom serveix primer els millors vins i, quan els convidats ja han begut molt, els vins més ordinaris; però tu has guardat fins ara el vi millor.» Així començà Jesús els seus miracles a Canà de Galilea. Així manifestà la seva glòria, i els seus deixebles cregueren en ell.

► Lectura del libro de Isaías (Is 62,1-5)

Por amor a Sión no callaré, por amor de Jerusalén no descansaré, hasta que rompa la aurora de su justicia, y su salvación llamee como antorcha. Los pueblos verán tu justicia, y los reyes tu gloria; te pondrán un nombre nuevo, pronunciado por la boca del Señor. Serás corona fúlgida en la mano del Señor y diadema real en la palma de tu Dios. Ya no te llamarán «Abandonada», ni a tu tierra «Devastada»; a ti te llamarán «Mi predilecta», y a tu tierra «Desposada», porque el Señor te prefiere a ti, y tu tierra tendrá un esposo. Como un joven se desposa con una doncella, así te desposan tus constructores. Como se regocija el marido con su esposa, se regocija tu Dios contigo.

► Salmo responsorial (95)

R. *Contad las maravillas del Señor a todas las naciones.*
Cantad al Señor un cántico nuevo, / cantad al Señor, toda la tierra; / cantad al Señor, bendecid su nombre. R.
Proclamad día tras día su victoria. / Contad a los pueblos su gloria, / sus maravillas a todas las naciones. R.
Familias de los pueblos, aclamad al Señor, / aclamad la gloria y el poder del Señor; / aclamad la gloria del nombre del Señor. R.
Postraos ante el Señor en el atrio sagrado, / tiemble en su presencia la tierra toda. / Decid a los pueblos: «El Señor es rey: / él gobierna a los pueblos rectamente». R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 12,4-11)

Hermanos:
Hay diversidad de carismas, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de actuaciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. Pero a cada cual se le otorga la manifestación del Espíritu para el bien común. Y así uno recibe del Espíritu el hablar con sabiduría; otro, el hablar con inteligencia, según el mismo Espíritu. Hay quien, por el mismo Espíritu, recibe el don de la fe; y otro, por el mismo Espíritu, don de curar. A este se le ha concedido hacer milagros; a aquel, profetizar. A otro, distinguir los buenos y malos espíritus. A uno, la diversidad de lenguas; a otro, el don de interpretarlas. El mismo y único Espíritu obra todo esto, repartiendo a cada uno en particular como él quiere.

► Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 2,1-11)

En aquel tiempo, había una boda en Caná de Galilea, y la madre de Jesús estaba allí. Jesús y sus discípulos estaban también invitados a la boda. Faltó el vino, y la madre de Jesús le dice: «No tienen vino». Jesús le dice: «Mujer, ¿qué tengo yo que ver contigo? Todavía no ha llegado mi hora». Su madre dice a los sirvientes: «Haced lo que él os diga».

Había allí colocadas seis tinajas de piedra, para las purificaciones de los judíos, de unos cien litros cada una. Jesús les dice: «Llenad las tinajas de agua». Y las llenaron hasta arriba. Entonces les dice: «Sacad ahora y llevadlo al mayordomo». Ellos se lo llevaron. El mayordomo probó el agua convertida en vino sin saber de dónde venía (los sirvientes sí lo sabían, pues habían sacado el agua), y entonces llama al esposo y le dice: «Todo el mundo pone primero el vino bueno y, cuando ya están bebidos, el peor; tú, en cambio, has guardado el vino bueno hasta ahora».

Este fue el primero de los signos que Jesús realizó en Caná de Galilea; así manifestó su gloria y sus discípulos creyeron en él.

Diumenge de la Paraula

IX SETMANA DE LA BÍBLIA

DEL 26 DE GENER A L'1 DE FEBRER DE 2025

“CONFIO EN
LA TEVA PARAULA”

(Sl 119,74)

setmanadelabiblia.cat

Activitats del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat

DISSABTE, 25 DE GENER DE 2025

Universitat Pompeu Fabra.
Campus Ciutadella
c/ Ramon Trias Fargas, 25-27

—A les 11 h, visita al fons papiraci de Josep O'Callaghan.
Guiada per Alberto Nodar, responsable científic de la col·lecció.

Places limitades.

Demanar inscripció per poder accedir a la visita al correu:
animaciobiblica@bisbatsantfeliu.cat

DIMARTS, 28 DE GENER DE 2025

Basílica de Santa Maria (Vilafranca del Penedès)
c/ Santa Maria, 12

—De 18.30 a 19.30 h, a la basílica de Santa Maria.
Inclourà la presentació i la lectura comunitària de la carta de sant Jaume. Amb la participació de la professora María Luisa Melero.

DIMECRES, 29 DE GENER DE 2025

Xerrada ecumènica:
Lema «Confio en la teva Paraula» (Sl 119,74)

- **Dra. M. Claustre Solé i Auguets**, doctora en Teologia, especialitat Sagrada Escripura.
- **Daniel Trallero Vidal**, professor de Teologia. Pastor de la Iglesia de Dios a Santa Coloma.

—A les 20.30 h, la sessió serà virtual.

Demanar inscripció per poder accedir: animaciobiblica@bisbatsantfeliu.cat

DIUMENGE, 26 DE GENER DE 2025

Catedral de Sant Llorenç (Sant Feliu de Llobregat)

—A les 12 h, Missa del Diumenge de la Paraula amb l'entronització de la Bíblia.

DILLUNS, 27 DE GENER DE 2025

Parròquia Sant Pere de Gavà
c/ del Raval de Molins, 36

—A les 18.30 h, a la capella del Santíssim.
Organitzat pel Grup de Bíblia Ecumènic de Gavà.

Nota: totes les activitats estan obertes a totes les persones interessades.

DIJOUS, 30 DE GENER DE 2025

Biblioteca de Montserrat

—A les 12 h, visita a l'exposició bíblica i papirs del fons Roca Puig. Guiada pel P. Antoni Pou, monjo de Montserrat.
Organitzada per l'Associació Bíblica de Catalunya amb la col·laboració del Secretariat d'Animació Bíblica de la Pastoral del bisbat de Sant Feliu de Llobregat.

Demanar inscripció per poder accedir: <https://www.setmanadelabiblia.cat/>
Trobada a la porteria del Monestir.

Celebració de la Paraula de Déu

Introducció

Per a la celebració del Diumenge de la Paraula (26 de gener - Diumenge III de durant l'any/C) us proposem una monició d'entrada a les celebracions i unes pregàries per afegir-ne a les que ja es fan.

Monició introductòria a les eucaristies

Dins de la novena Setmana de la Bíblia amb el lema «Confio en la teva Paraula» (Sl 119,74) celebrem avui el Diumenge de la Paraula, un dia que el papa Francesc desitja que dediquem a destacar la importància de les Escripures en la vida cristiana, per això, comencem la processó d'entrada portant el Leccionari com a símbol que volem combregar amb el Pa de la Paraula i entronitzem en l'ambó.

Pregàries que podem afegir

1. Per l'Església. Que la Paraula de Déu tingui el relleu i el valor que li escauen a través de la seva lectura, estudi, reflexió i oració. PREGUEM.
2. Perquè la Paraula de Déu sigui viva i eficaç per esclarir les intencions i els pensaments del cor de tots els cristians. PREGUEM.
3. Perquè els qui han rebut a l'Església el do de proclamar i anunciar la Paraula de Déu siguin testimonis amb la seva paraula i il·luminin la vida dels oients. PREGUEM.
4. Perquè la Paraula de Déu compartida pels fidels de les diferents confessions cristianes estrenyi els seus llaços i els ajudi a avançar vers la unitat. PREGUEM.
5. Perquè la bellesa i el bagatge cultural de la Bíblia ajudi els no-creients a pouar en els valors que la Paraula de Déu aporta a la societat. PREGUEM.
6. Perquè l'opció pels pobres i el manament de l'amor que Déu proposa en la Sagrada Escripura siguin una Bona Notícia per als necessitats i els desvalguts del nostre món. PREGUEM.
7. Perquè l'escolta i la meditació de la Paraula de Déu ens ajudi a tots a refermar el nostre ser pelegrins d'Esperança. PREGUEM.

- «Volia que reconeguessis que l'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca del Senyor» (Dt 8,3).
- «Canto lloances a Déu per la seva paraula; confio en ell, no temo res» (Sl 56,5).
- «Ets el meu recer i l'escut que em protegeix, confio en la teva paraula» (Sl 119,114).
- «Que pugui respondre als qui es burlen de mi: "Jo confio en la seva paraula"» (Sl 119,42).
- «Quan em vegin, els teus fidels s'alegraran perquè confio en la teva paraula» (Sl 119,74).
- «Em sento defallir de tant esperar la salvació, però confio en la teva paraula» (Sl 119,81).
- «Confio amb tota l'ànima, Senyor, confio en la teva paraula» (Sl 130,5).
- «Però ell va respondre: "Més aviat sortosos els qui escolten la paraula de Déu i la guarden!"» (Lc 11,28).
- «Ara us confio a Déu i a la paraula de la seva gràcia, que té prou poder per a edificar i donar l'heretat a tots els qui ha santificat» (Ac 20,32).
- «Per tant, estigueu animats, companys! Confio en Déu i sé que es complirà això que m'ha estat dit» (Ac 27,25).
- «En ell, vosaltres vau escoltar la paraula de la veritat, l'evangeli que us salva» (Ef 1,13).

Es recomana la lectura de la Sagrada Escripura cada dia.

Al web: www.setmanadelabiblia.cat hi ha material molt útil per a l'estudi en grup del text sagrat.

Modelats per la Paraula de Déu

La celebració del dia de la Paraula de Déu ens replanteja el lloc d'aquesta Paraula en la nostra vida com cristians i en la vida de les nostres comunitats. Durant llargs segles, la Paraula de Déu no arribava als cristians sinó a través de la traducció del sermó del prevere en la celebració litúrgica del diumenge, i el mateix prevere en feia ús en diverses celebracions no eucarístiques. Eren molt pocs els cristians que llegien directament el text bíblic que els aportava la Paraula de Déu. Afortunadament, el Concili Vaticà II va canviar aquest registre i va animar els fidels a un millor coneixement i comprensió de l'Escriptura. «Acosteu-vos, doncs, de bon grat al mateix text sagrat, ja per mitjà de la sagrada litúrgia, ja per mitjà de la piadosa lectura, ja per institucions apropiades a aquest efecte, i per altres subsidis que, amb aprovació i per obstinació dels pastors de l'Església, es difonen laudablement per on vulgui en el nostre temps» (DV 25).

Em pregunto ara, si aquesta lectura i escolta de la Paraula de Déu ha arribat a les nostres orelles i als nostres cors enmig de la proliferació i multiplicació de paraules humanes transmeses pels mitjans de comunicació, pels anomenats *influencers*. Hi ha un mercat tan immens i poderós de paraules que tracten d'arribar fins als homes i dones d'avui, amb l'objecte no sols d'informar-nos sinó de modelar les nostres vides a imatge de l'*influencer* i les seves idees i formes de pensar i actuar, que es fa difícil el discerniment de tot aquest enorme cabal de propostes, i trobar aquelles que puguin humanitzar les nostres vides.

Les nostres vides, si volen ser humanes i cristianes necessiten trobar la clau d'aquest discerniment en la Paraula de Déu, que ens porta el missatge de salvació, per a nosaltres i per a tota la Humanitat. El do-

cument final del Sínode de la Sinodalitat ja ens prevé perquè no caiguem en la temptació que les nostres idees, (o les dels nostres *influencers*), prevalguin sobre la Paraula de Déu.

L'experiència sinodal ens marca una metodologia, perquè la Paraula de Déu modeli el «mode de viure i operar» (DFS 30). Són dues les dimensions que subratlla aquest document; d'una banda, la dimensió de l'ESCOLTA. La disposició interna i profunda per a mantenir una atenció intensa a la Paraula que escoltem o llegim. L'escolta comunitària de la Paraula de Déu que té lloc en la celebració litúrgica, adquireix una gran importància per ser realitzada a qui ha estat dirigida, el Poble de Déu. Fins al punt en què el mateix document final del Sínode afirma: «On no és possible la celebració dominical de l'Eucaristia, la comunitat desitjant-la, es reuneix entorn de la celebració de la Paraula, on Crist continua essent present.»

Aquesta escolta comunitària pot portar la comunitat a exercir, a través d'un altre dels instruments bàsics del camí sinodal, LA CONVERSA ESPIRITUAL, el discerniment de la clau evangèlica enmig de la bul·lícia múltiple de les comunicacions dels *influencers*. Després de l'escolta comunitària de la Paraula de Déu, la conversa espiritual que suggereix l'Esperit Sant en el cor dels creients, pot d'aquesta manera encaminar-nos a trobar la forma o el model de vida que necessitem emprendre, modelats per la Paraula de Déu, per a ser testimonis i portaveus humils de la Bona Notícia de Jesucrist. Que com el profeta afirma «per amor a Sió no callaré, per amor de Jerusalem, no descansaré» (Is 62,1), segons el carisma que cadascú o cada comunitat ha rebut respecte a la Paraula. «A cadascú se li atorga la manifestació de

l'Esperit per al bé comú. I així un rep de l'Esperit parlar amb saviesa; un altre, parlar amb intel·ligència segons el mateix Esperit» (1Co 12).

D'aquesta manera és possible que anem emmotllant les nostres vides i les de les nostres comunitats, per la Paraula i l'Esperit, per tal que irradiem davant el confús món actual, la llum de Jesús, i aconseguim la comunió amb Ell.

† **Xabier Gómez García**

Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Setmana de la Bíblia i Secretariat d'Animació Bíblica de la Pastoral

Encetem la celebració de la **IX Setmana de la Bíblia**, que enguany serà del 27 de gener a l'1 de febrer de 2025. Aquesta setmana està precedida pel Diumenge de la Paraula, dia 26 de gener, dedicat a la Paraula de Déu. El papa Francesc el va instituir amb la Carta Apostòlica en forma de Motu Proprio *Aperuit Illis*.

El lema triat per la Santa Seu per aquesta edició és «Confio en la teva Paraula» (Sl 119,74). Se'ns convida a aprofundir més la Paraula en la vida personal i comunitària.

Continuem sota els efectes de les guerres d'Ucraïna i de Terra Santa i de totes aquelles de les que no es parla i sabem que existeixen. Notícies tristes que s'afegeixen a d'altres patiments com la fam mundial o la violència i l'opressió contra els febles. Siguem fermes i decidits, no tinguem por, no ens acofordim!

Els actes estan organitzats per l'Associació Bíblica de Catalunya, els diversos secretariats d'Animació Bíblica de la Pastoral dels bisbats (allà on n'hi ha), l'Abadia de Montserrat, les diferents delegacions diocesanes (litúrgia, mitjans de comunicació, evangelització...), i també a iniciativa d'arxipresats, parròquies, editorials, mitjans de comunicació, etc. Aquest any les activitats seran presencials

i una virtual que serà una xerrada i diàleg ecumènic.

És important que cada comunitat renovi el seu compromís en la difusió de la Paraula de Déu. Fer una lectura compartida de la Sagrada Escriptura per a la seva comprensió, a través de grups de lectura-reflexió i estudi de la Bíblia que ja existeixen. Durant 2024 s'han creat nous grups i s'ha de pensar en crear-ne més, allà on hi hagi l'interès i l'oportunitat de fer-ho.

També té molta importància la tasca ecumènica i de diàleg interreligiós, que es vol continuar duent a

terme, amb un reconeixement pel gran valor dels esforços fets fins ara en aquest sentit.

Igual que en l'edició passada, des del web de la IX Setmana de la Bíblia oferirem materials, reflexions i accés en directe o diferit, segons els casos, d'alguns dels actes que s'organitzaran en els diferents bisbats. Es poden trobar a l'enllaç: www.setmanadelabiblia.cat

Us recordem que la raó de ser d'aquest Secretariat, com consta als objectius del decret de constitució és: «Afavorir totes les iniciatives pastorals que apropin la Paraula de Déu al major nombre de persones possibles». Tots els actes que es faran a la nostra diòcesi i a la resta de diòcesis de la Tarraconense són una oportunitat excel·lent per apropar la Bíblia al nostre poble.

De totes aquestes activitats fem publicitat en els mitjans de comunicació, a les xarxes socials, de boca a boca... i les podeu trobar a l'enllaç del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat: <https://bisbatsantfeliu.cat/delegacions/evangelitzacio-i-apostolat-seglar/secretariat-danimacio-biblica-de-la-pastoral/>

M. Pilar Lozano Ferrer

Directora del Secretariat d'Animació Bíblica de la Pastoral
Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat

Modelados por la Palabra de Dios

La celebración del día de la Palabra de Dios nos replantea el lugar de esa Palabra en nuestra vida como cristianos y en la vida de nuestras comunidades. Durante largos siglos, la Palabra de Dios no llegaba a los cristianos sino a través de la traducción del sermón del presbítero en la celebración litúrgica del domingo, y el propio presbítero hacía uso en diversas celebraciones no eucarísticas. Eran muy pocos los cristianos que leían directamente el texto bíblico que les aportaba la Palabra de Dios. Afortunadamente, el Concilio Vaticano II cambió este registro y animó a los fieles a un mejor conocimiento y comprensión de la Escritura. «Acercaros, pues, con agrado al mismo texto sagrado, ya por medio de la sagrada liturgia, ya por medio de la piadosa lectura, ya por instituciones apropiadas al efecto, y por otros subsidios que, con aprobación y por empeño de los pastores de la Iglesia, se difunden laudablemente por donde quiera en nuestro tiempo» (DV 25).

Me pregunto ahora, si esta lectura y escucha de la Palabra de Dios ha llegado a nuestros oídos y a nuestros corazones en medio de la proliferación y multiplicación de palabras humanas transmitidas por los medios de comunicación, por los llamados *influencers*. Hay un mercado tan inmenso y poderoso de palabras que tratan de llegar hasta los hombres y mujeres de hoy, con el objeto no sólo de informarnos sino de modelar nuestras vidas a imagen del *influencer* y sus ideas y formas de pensar y actuar, que resulta difícil el discernimiento de todo este enorme caudal de propuestas, y encontrar aquellas que puedan humanizar nuestras vidas.

Nuestras vidas, si quieren ser humanas y cristianas, necesitan encontrar la clave de este discerni-

miento en la Palabra de Dios, que nos trae el mensaje de salvación, para nosotros y para toda la Humanidad. El documento final del Sínodo de la Sinodalidad ya nos previene para que no caigamos en la tentación de que nuestras ideas, (o las de nuestros *influencers*), prevalezcan sobre la Palabra de Dios.

La experiencia sinodal nos marca una metodología, para que la Palabra de Dios modele el «modo de vivir y operar» (DFS 30). Son dos las dimensiones que subraya este documento; por un lado, la dimensión de la ESCUCHA. La disposición interna y profunda para mantener una atención intensa en la Palabra que escuchamos o leemos. La escucha co-

munitaria de la Palabra de Dios que tiene lugar en la celebración litúrgica, adquiere gran importancia para ser realizada a quien ha sido dirigida, el Pueblo de Dios. Hasta el punto en que el mismo documento final del Sínodo afirma: «Donde no es posible la celebración dominical de la Eucaristía, la comunidad deseándola, se reúne en torno a la celebración de la Palabra, donde Cristo sigue estando presente».

Esta escucha comunitaria puede llevar a la comunidad a ejercer, a través de otro de los instrumentos básicos del camino sinodal, LA CONVERSACIÓN ESPIRITUAL, el discernimiento de la clave evangélica en medio del bullicio múltiple de las comunicaciones de los *influencers*. Después de la escucha comunitaria de la Palabra de Dios, la conversación espiritual que sugiere el Espíritu Santo en el corazón de los creyentes, puede así encaminarnos a encontrar la forma o el modelo de vida que necesitamos emprender, moldeados por la Palabra de Dios, para ser testigos y portavoces humildes de la Buena Noticia de Jesucristo. Que como el profeta afirma «por amor a Sión no voy a callar, por amor de Jerusalén, no descansaré» (Is 62,1), según el carisma que cada uno o cada comunidad ha recibido respecto a la Palabra. «A cada uno se le da la manifestación del Espíritu para el bien común. Y así uno recibe del Espíritu hablar con sabiduría; otro, hablar con inteligencia según el mismo Espíritu» (1Co 12).

De esta manera es posible que vayamos moldeando nuestras vidas y las de nuestras comunidades, por la Palabra y el Espíritu, para que irradiemos ante el confuso mundo actual, la luz de Jesús, y consigamos la comunión con Él.

† **Xabier Gómez García**

Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Semana de la Biblia y Secretariado de Animación Bíblica de la Pastoral

Iniciamos la celebración de la **IX Semana de la Biblia**, este año será del 27 de enero al 1 de febrero de 2025. Esta semana está precedida por el Domingo de la Palabra, día 26 de enero, dedicado a la Palabra de Dios. El papa Francisco lo instituyó con la Carta Apostólica en forma de Motu Proprio *Aperuit Illis*.

El lema de esta edición, propuesto por la Santa Sede, es «Espero en tu Palabra» (Sl 119,74). Esto nos invita a profundizar más la Palabra tanto en la vida personal como comunitaria.

Continuamos bajo los efectos de las guerras de Ucrania y de Tierra Santa y de todas de las que no se habla y sabemos que existen. Noticias tristes que se añaden a otros sufrimientos como el hambre mundial o la violencia y la opresión contra los más vulnerables. Sigamos constantes y decididos, no tengamos miedo, ¡no nos acobardemos!

Los actos están organizados por la Associació Bíblica de Catalunya, los diversos Secretariados de Animación Bí-

blica de la Pastoral de los obispos (allí donde hay), la Abadía de Montserrat, las diferentes delegaciones diocesanas (liturgia, medios de comunicación, evangelización...), i también a iniciativa de arciprestazgos, parroquias, editoriales, medios de comunicación, etc. Este año las actividades serán presenciales y una virtual que será una charla y diálogo ecuménico.

Es importante que cada comunidad renueve su compromiso en la difusión de la Palabra de Dios. Hacer una lectura compartida de la Sagrada Escritura para su comprensión, a través de grupos de lectura-reflexión y estudio de la Biblia que ya existen. Durante 2024 se han creado nuevos grupos y se tiene que pensar en crear más, allí donde haya interés y oportunidad de hacerlo.

También tiene mucha importancia el trabajo ecuménico y de diálogo interreligioso, que se quiere continuar, con un reconocimiento por el gran valor de los esfuerzos hechos hasta ahora en este sentido.

Igual que en la edición pasada, desde el web de la IX Semana de la Biblia ofrecemos materiales, reflexiones y acceso en directo o diferido, según los casos, de algunos de los actos que se organizarán en los diferentes obispos. Se pueden encontrar en el enlace: **www.setmanadelabiblia.cat**

Os recordamos que la razón de ser de este Secretariado, como consta en los objetivos del decreto de constitución es: «Favorecer todas las iniciativas pastorales que acerquen la Palabra de Dios al mayor número de personas posibles». Todos los actos que se harán en nuestra diócesis y en el resto de dió-

cesis de la Tarraconense son una oportunidad excelente para acercar la Biblia a nuestro pueblo.

De todas estas actividades hacemos publicidad en los medios de comunicación, en las redes sociales, de boca a boca... y las podéis encontrar en el enlace del Obispado de Sant Feliu de Llobregat: **<https://bisbatsantfeliu.cat/delegacions/evangelitzacio-i-apostolat-seglar/secretariat-danimacio-biblica-de-la-pastoral/>**

M. Pilar Lozano Ferrer

Directora del Secretariado de Animación Bíblica de la Pastoral Diócesis de Sant Feliu de Llobregat